

Tárgy **[Új Akropolisz Hírlevél] 2015. április**
Feladó Új Akropolisz Kulturális Közhasznú Egyesület <elehir@ujakropolisz.hu>
Címzett <elehir@ujakropolisz.hu>
Válaszcím <elehir@ujakropolisz.hu>
Dátum 02.04.2015 00:09



Másként forog az agyad?

Kattanj rá a filozófiára!



BUDAPEST – Főnix Kultúrműhely

Budapest VIII., Rigó u. 6–8.

Régi Pest titkai

2015. április 11. szombat, 18.00



Titkokat rejtő városfalak
– Városnéző séta a régi Pesten
2015. április 12. vasárnap, 10.00

Játszva ismerzik meg

Próbáltad már kirakni a Rubik-kockát? És belegondolni egy sakkjátszma fordulatainak tanulságaiba? Öltöttél már magadra más arcot egy színjátékban? A játék tükrébe belenézve önmagunkkal találkozunk, ugyanazok a kérdések, helyzetek villannak fel előttünk „tét nélkül”, amelyek nap mint nap felmerülnek: Mi a következő lépés?, Mi a fontosabb, a győzelem vagy az együttműködés?, Milyen stratégiával érem el a célot a leghamarabb?, Hogyan mozdulok ki a holtpontról?

Tűnjön bármilyen komolytalannak is a játék, a helyzeteire adott reakcióink rólunk mesélnek. Van, aki fáradhatatlanul keresi a logikai játékok nyitját és nem nyugszik, amíg utat, ötletet nem talál a megoldáshoz. Mások szíve a társasjátékok felé húz és az együttműködést, a kapcsolataik derűs, észrevétlen megerősödését szeretik a közös játékokban. A színjáték lehetőséget ad rá, hogy díszletek között találkozunk az élet (fő)próbahelyzeteivel. És akárcsak a sakkban, az életben is állandó „lépésényyszer” van: ha rajtunk a sor, cselekednünk kell – aztán viselni a következményeket, vagy nyitottan fogadni a helyes döntés gyümölcseit.

De bármennyire elgondolkodtatóak is a fenti kérdések, a játék legfontosabb eleme mégis az öröm. Egy népszerű mondás szerint „A boldogság nem úti cél, hanem utazási stílus”. Ezért érdemes lehet a játék tanulságait a mindennapi életünkben is felidézve egyszerre szem előtt tartani a célt és másokkal együtt tapasztalva, derűsen haladni.

A szerkesztőség

E havi számunkban:



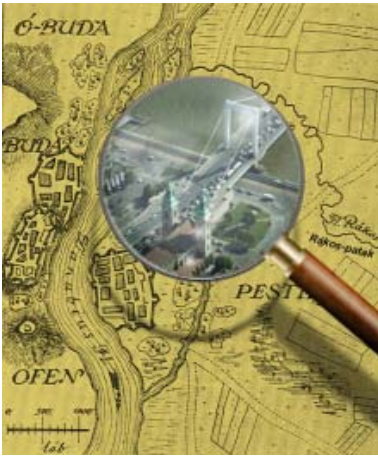
**Kockázatos
változások**



**Szürke székéből
színpadra**



**Ember a betegben,
létra a gödörben**



I. Budapesti Slam Philosophy viadal
Lásd a világot filozófiai slammal!
 2015. április 18. szombat, 14.00



Föld Napja a Gellért-hegyen
 2015. április 19. vasárnap, 9.00



Mindig csak a szöveg? Mindig a bolondozás?
A férfiban élő Hermész- és Dionüszosz-archetípus
 2015. április 25. szombat, 10.30



A lélek nyelve: a költészet



Kockázatos változások – Rubik módra

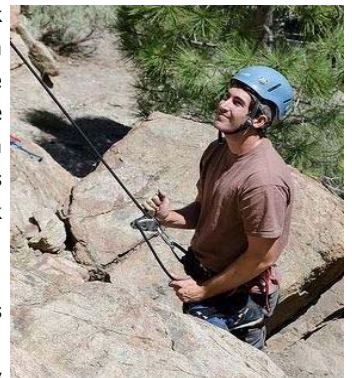
Rubik Ernő 1974-es találmánya, a bűvös kocka tavaly ünnepelte 40. születésnapját. A játék mára nemzetközi híré lett, és kevés olyan felnőtt akad ma Magyarországon, aki még sosem próbálta a kocka színes mozaikját eredeti állapotába visszarendezni. Bár egy egyszerű logikai játékról van szó, kirakásakor a megoldáskeresésnek ugyanazokat a tekervényes útjait járjuk be, amelyeket az élet más területein.



Bizonyára vannak, akik maguktól jönnek rá a kocka nyitjára, a legtöbben azonban némi kezdeti próbálkozás után két út közül választanak: csalódottan félreteszik a feladványt, vagy segítséget kérnek egy tapasztalt kockaforgatótól.

Aki nekiveselkedik és követi az útmutatásokat, hamar eljut a kezdeti sikerekig: a kaotikus színfoltokból megszületnek az első rendezett oldalak. Ekkor szembesülünk azonban azzal, hogy a továbblépéshez olyan új fordulatokra van szükség, amelyekért le kell mondanunk részeredményeinkről: felbontani egy végre megszületett csupa sárga oldalt vagy – az élet más területein – átalakítani például jól bevált rutinjainkat. Ez sokszor nehéz, hiszen a továbblépés a jelenleginél zavarosabbnak tűnő irányba vezet, nélküle viszont a játék megreked.

Ilyenkor jól jön némi bizalom, hogy akkor is a nálunk szakavatottabbaktól kapott tanácsokra hagyatkozzunk, ha még nem látjuk tisztán az egész utat. Aztán lépésről lépésre megbizonyosodunk róla, hogy a mini-káoszokból egyre tisztább helyzetek születnek, egyre több kis kocka kerül a helyére. Ahogy egyre jobban átlátjuk a folyamatot, a tekerés is könnyebben megy már. Így a kezdeti tétova mozdulatok után akár összetett forgatási sorokba is lazán belevágunk.



Közben világossá válik, hogy az sem mondott le a felfedezés izgalmáról, aki a tapasztaltabbak tanácsaira bízta magát. Hiszen ha van is útmutatónk a kocka – vagy életünk bármely területének – összerendezéséhez, a számtalan különböző variáció miatt ez csak az elérendő mérföldkövet tudja meghatározni. A jelen helyzetünkből odavezető utakat magunknak kell megkeresnünk, lévén mentális erőfeszítés nélkül sem a logikai játékok, sem az élethelyzetek nyitját nem találhatjuk meg.

Persze megesik, hogy még a jó tanácsok és az előre átgondolt stratégia ellenére is belegabalyodunk a kivitelezésbe, elveszítjük a fonalat. Ilyenkor visszaléphetünk az előző stabil pontra, hogy újra átgondoljuk, mit tegyünk. Vagy tekinthetjük aktuális helyzetünket egy vadonatúj kiindulásnak is, ahonnan tiszta lappal nekivágunk ismét. Egy azonban biztos: végleg nem lehet elrontani a játékot.

2015. április 25. szombat, 14.00



További budapesti programjaink

BUDAPEST – Hunyadi Kultúrműhely

Budapest II., Margit krt. 64/b, fszt. 6.

További budapesti programjaink

EGER

Az Új Akropolisz egri központja,
Törvényház u. 25. fszt. 2.

Gyógynövények gyógyhatásai 3. **Gyógyító tápláléknövények**

2015. április 12. vasárnap, 17.00



További egri programjaink

GYŐR

FILO-Pont, Kálóczy tér 15.

Zenekuckó – Játék a dalok szárnyán

2015. április 12. vasárnap, 10.00



FILO-Filmklub **A három félnótás**

Kitartó munkánknak előbb-utóbb biztosan meglesz a gyümölcse, létrejön a vágyott rendezettség. Örüljünk neki, élvezzük a sikert, de ne higgyük, hogy „már mindent láttunk”. A sors (és a kockaforgató) keze mindig más kezdő felállást ad, így ha a stratégia azonos is, a megoldáskeresés sosem válik gépiesé. Az ismerős csavaroknál kicsit kifújhatjuk magunkat, az új helyzetekre furfangos válaszokat kereshetünk. És mindig törekedhetünk rá, hogy egy kissé gyorsabban, felesleges körök nélkül, vagy új utakkal kísérletezve egy kicsit elegánsabban jussunk a vágyott eredményre. Így ami a külső szemlélőnek csak egy újabb kockázatos csúrés-csavarás, nekünk egy lehetőség, hogy játékosan tanulmányozzuk a változást, életünk leghűségesebb kísérőjét.

Torma Réka – Kovács Péter

Házunk táján

Zenébe rejtett üzenet „Vájt fül”-képző zenekedvelőknek



Ki hozza létre a zenét? A zeneszerző? A zeneszerző és a muzsikusz? Netán a közönség is részese az alkotói folyamatnak?

[Tovább](#)

Mesék szárnyán a Föld körüli – Felhőbukfenc és sárkánytánc



Mesemánó és ifjú segítői a kínai újév küszöbén érkeztek a kínai császár udvarába, hogy kisegítsék őt nehéz helyzetéből, és közben új mesével gazdagítsák Meseország varázslójának gyűjteményét.

[Tovább](#)

Kutya-hegyi madárodú ellenőrzés



Ellenőriztük és rendbe hoztuk a 2010-ben kihelyezett madárodúkat, hogy idén is újabb erdei énekeseknek adhassanak esélyt a fiókanevelésre.

[Tovább](#)

Szürke székéből színpadra! – avagy hogyan legyünk életünk főhősei

Van egy eszköz az ember kezében, amely segíthet kibogozni a fejében-szívében kavargó gondolatokat, érzelmeket, és megérteni, mi zajlik odabent: ez a színház.

A színház – amint azt Peter Brook, az utóbbi évtizedek egyik legjelentősebb színházi rendezője *Az üres tér* című könyvében írja – képes megragadni az életünket meghatározó, láthatatlan folyamatokat. Brook szerint a színpadon az élet játéka elevenedik meg, hiszen itt is, ott is minden mozzanatnak jelentősége van: „*Gyakran használunk próbatérnek egy szőnyeget, ahol a színészek nagyon egyszerű szabállyal dolgoznak: a szőnyegen kívül a hétköznapi életben vagyunk, azt csinálunk, amit akarunk, pazarolhatjuk az energiánkat, végezhetünk jelentéktelen mozdulatokat, vakarhatjuk a fejünket, elalhatunk...*” De amint a szőnyegre lép, attól a pillanattól a színész arcjátéka, minden szava és mozdulata mögött határozott szándék rejlik.



Ha a rendező és a színész is szem előtt tartja ezt, a színház képes az életet sűrítetten, a lényegét kifejezve megmutatni. Ebben a nagy munkában azonban nem csak nekik kell részt vállalniuk. Franciául a közönséget *assistance*-nek is nevezik: a néző asszisztál, a képzeletével vesz részt az előadásban. Nélküle nincs értelme széthúzni a függönyöket, hiszen nincs kinek átadni az üzenetet.

2015. április 18. szombat, 16.00



További győri programjaink

PÉCS

Az Új Akropolisz pécsi központja,
Teréz u. 1.

Pécsi programjaink

SZEGED

Concordia Kultúrműhely, Szivárvány u. 3/a

Döntés és cselekvés: az önismeret útja

2015. április 14. kedd, 18.30



Szenet: egyiptomi önismereti játék

2015. április 21. kedd, 18.30



Labirintus: út vagy útvesztő?

2015. április 23. csütörtök, 18.30

Igen, az üzenetet. A rendező ugyanis hangsúlyozza, hogy jó színdarab nincs olyan mondanivaló nélkül, amely a közönség lélekhúrjait megpendítve a legmélyebb kérdésekre adható választ rezgetti elő. E nélkül elvész az összhang színész és közönség között, s a színház a pusztá szórakoztatás eszközévé válik. Így nem is tehet olyan mély benyomást ránk, hogy belénk ivódjon a darab változtatásra inspiráló igazságtartalma. Brook célja ezért „*olyan műveket teremteni, amelyek a nézőtérén tagadhatatlan éhséget és szomjúságot okoznak*”.

Ezért választ rendre olyan darabokat, amelyek létfontosságú témát dolgoznak fel: ilyen volt például az indiai eposz, a Mahábhárata, amelyből színházi előadást és filmet is rendezett. A Mahábhárata azzal a céllal meséli el az emberiség történetét a kezdetektől, hogy bevésse a Dharmát, az Igazságot az emberek szívébe.

A Dharma a kozmikus törvény – más szavakkal az Igazság, az Út –, amely fenntartja a világ rendjét, és amely alól az ember sem vonhatja ki magát. Minden embernek van saját személyes dharmája is, amely összhangban van az egyetemes Dharmával, annak egy darabkája. Amikor letérünk a kiszabott utunkról, akkor a karma, az ok-okozat törvénye terel a helyes irányba. Ez azonban fájdalommal és szenvedéssel jár, amit gyakran az élet igazságtalanságaként élünk meg, holott csak azokkal a következményekkel szembesülünk, amelyeknek a magjait korábban saját magunk vetettük el.



Ahogy tehát minden cselekedetünknek következménye van az életünkben, éppígy dolgozik a színész is a színpadon: minden tettének oka és szándéka van. Így a jó színdarab a figyelmes nézőt emlékezteti arra, hogy az élet maga is egy színpad, ahová azért érkezünk, hogy helyesen játsszuk el a szerepünket – dharmánkat, ha úgy tetszik. Törekedni kell, hogy megértsük, mi is ez a szerep, és meglássuk a benne rejlő lehetőségeket.

A jó színész játéka közben egyetlen perc sem elfecsérelt idő. Ha akárkiből valakivé, hétköznapi, szürke figurából életünk főhősévé szeretnénk válni, mi sem fecsérrelhetjük időnket, nem cselekedhetünk akárhogyan. Nélkülözhetetlen, hogy tisztán lássuk a célokat, hogy tetteinknek, szándékainknak határozott iránya lehessen, miközben folyamatosan figyelünk a többi szereplőre is, akik ugyanúgy aktív résztvevői a nagy közös műnek.

Szabados Éva – Bujáki Márton

Sakk – játssz ma!

Kedves Olvasónk!

Ismét kontrasztos négyzetek, ezúttal síkban, de a fejtörés itt sem kevesebb. A sakk játék Indiából származik, a sötét és világos harcát modellezi – nem csak a táblán. És a játék nem csupán bábuk tervezett mozgatása azért, hogy az ellenfél királyát sarokba szorítsuk. Szabályainak megfigyelésével a mindennapi élet törvényeihez is közelebb juthatunk. Nem mindegy például, hogy mi „győzedelmeskedik” bennünk egy-egy helyzetben, a sötétebb vagy a fényteltebb részünk. Illetve akárcsak a táblán, az életben is „lépéskényszer” van. Az ember mindig cselekszik, de legalábbis mindig dönt – és a döntéseinek, akárcsak a (nem) cselekvésnek, következményei lesznek, amelyek újabb cselekvési feladatot hoznak majd. Ebben az egyszerű online játékban pár perc alatt megtapasztalhatjuk, hogy a sakk (és az élet) törvényei kérielhetetlenek ugyan, de segítik azt, aki képes előre és tervezetten gondolkodni.





Kitekintő

Ember a betegben, létra a gödörben

„Az orvoslás tudománya abban áll, hogy elszórakoztassa a beteget, amíg a természet meggyógyítja őt” – mondja a satirikus műveiről is ismert Voltaire. Ha a gondolatot nem is fogadjuk el fenntartások nélkül, mégiscsak eszünkbe juttatja azt, hogy ugyanúgy, ahogy bármely más nehéz élethelyzetben, betegségünkben sem szabad kizárólag kívülről várnunk a megoldást. A bohócdoktorok ősatyja, Patch Adams például úgy gondolja, hogy ha a páciensnek sikerül felkapaszkodnia egy kedélyrabló nyavalya okozta mély önsajnálataból, máris kipipálhatjuk az első lépést a gyógyulás útján. Adams gondolatait híven tükrözik a munkásságáról készült filmben – az őt játszó Robin Williams szájából – elhangzó szavak, amelyeket ha meghallgatunk, kitűnik, hogy Voltaire nem csak az orvoslás árnyoldalára világított rá. A játék, a nevetés, a törődés, vagyis látni az embert a betegben és eszerint gyógyítani éppoly hatásos praktika, mint mikor egy mély gödör alján szüntelenül a Napra, a felszínre jutásra gondolunk – ahelyett, hogy elkezdenénk berendezni nyirkos odúnkat.

További szegedi programjaink

SZÉKESFEHÉRVÁR

Kairosz Kultúrműhely, Megyeház utca 22/a

Székesfehérvári programjaink



Kedves Olvasónk!

Legutóbbi számunkban linkek voltunk linkelni a kedélydagasztó videót, amely most az alábbi képre kattintva megtekinthető:



Nyomtatható formátum letöltése.

A korábbi számok között [itt](#) böngészhetsz.

Kérjük, küldj üzenetet az elehir@ujakropolisz.hu címre, ha a hírlevéllel kapcsolatban bármilyen észrevételed van.

„Új Akropolisz Filozófiai Iskola” Kulturális Közhasznú Egyesület © 2009–2015

Ha nem kérsz több hírlevelet, azt alább, az [\[url:leiratkozás\]](#) linken jelezheted.